സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

April 2026
Vol. 2 Issue 3

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

വിമർശകനായ എം. തോമസ് മാത്യു

സൗമ്യ ജോസ്*

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

മലയാളനിരൂപണചരിത്രത്തിൽ ദാർശനികതയുടെ തനിമയുള്ള സാഹിത്യവിമർശകനാണ് എം. തോമസ് മാത്യു. സ്വാർജ്ജിതമായ സാഹിത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിലൂടെ ആസ്വാദനതലത്തിൽ ഭാവുകത സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ വിമർശകനാണ് എം. തോമസ് മാത്യു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിമർശനം എഴുത്തുകാരന്റെ ഹൃദയസത്യം തേടിയുള്ള തീവ്ര അന്വേഷണമായിരുന്നു. വിമർശനയാത്രയിലുടനീളം സാഹിത്യത്തെ കലയായി മാത്രം കണ്ട വിമർശകൻ. കലാദർശനത്തെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഗൗരവമേറിയ ജോലിയാണദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നത്. ഉന്നതമായ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമെന്ന രീതിയിൽത ന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സാഹിത്യസപര്യയെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ദാർശനികൻ, വിമർശകൻ, പാണ്ഡിത്യം, സർഗ്ഗാത്മകരചന, സാഹിത്യ ദർശനം, കലാദർശനം, ലാവണ്യദർശനം

മലയാള സാഹിത്യവിമർശനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠാപകരിൽ ഒരാളെന്ന നിലയിലാണ് എം. തോമസ് മാത്യു അറിയപ്പെടുന്നത്. ദന്തഗോപുരത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും എന്ന ആഹ്വാനവുമായാണ് പ്രൊഫ. എം. തോമസ് മാത്യു മലയാള വിമർശനരംഗത്തേക്ക് കടന്നുവന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരുതന്നെ ദന്തഗോപുരത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും എന്നതായിരുന്നു. തോമസ് മാത്യുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് തന്റെ നിലപാടിന്റെ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിന് അനന്യമായ ഒരു സ്വക്ഷേത്രമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനെയാണ് അദ്ദേഹം ദന്തഗോപുരമെന്ന് വിളിച്ചത്. അവിടെ കാലുറപ്പിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടാണ് എഴുത്തുകാരനെയും സാഹിതീയപ്രവണതകളെയും കൃതികളെയും അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചത്. വിമർശനസമീപനത്തിൽ എല്ലാം താൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന ഭാവം അദ്ദേഹത്തിനില്ല. ബഹുവർത്ഥസാധ്യതകളുള്ള തത്ത്വപരാമർശങ്ങളെ ഏതെങ്കിലുമൊരർത്ഥത്തിൽ കൊണ്ടെകെട്ടാനുള്ള ശാഠ്യവുമില്ല. സാഹിത്യത്തിലെ പല സമസ്യകളും ആത്യന്തികമായ തീർപ്പുകല്പിക്കാവുന്നവയല്ല എന്ന സൂചന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായോഗികവിമർശനങ്ങളിൽ കാണാം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം പൂർവ്വസൂരികളും അവരുടെ സൂക്തങ്ങളും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ വിമർശകനായ തോമസ് മാത്യുവിനെ ഭരിക്കുന്നതും നയിക്കുന്നതും ഇവയല്ല. സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വക്ഷേത്രം തിരിച്ചറിഞ്ഞ വിമർശകനാണ് എം. തോമസ് മാത്യു.

* അസി. പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, സെന്റ് തോമസ് കോളേജ് പാലാ (ഓട്ടോണമസ്)

 ISSN No: 3049-0316

സാഹിത്യവിമർശനം – സൈദ്ധാന്തിക സമീപനം

പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സാഹിത്യചിന്തകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഗഹനമായ പഠനത്തിലൂടെ സ്വരൂപിച്ചെടുത്ത തനതായ സാഹിത്യസങ്കല്പം തോമസ് മാത്യുവിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശദവും സുവ്യക്തവുമായ ആ സങ്കല്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് മിഴിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സകലസ്പർശിയായ സമഗ്രസ്വഭാവമുള്ള ഒന്നായിരുന്നു ആ സങ്കല്പം. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മലയാളനിരൂപകരിൽ അധികംപേർക്കും അത്തരം വ്യക്തവും സമഗ്രവുമായ ഒരു സാഹിത്യസങ്കല്പം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇത്ര യുക്തിബോധവും അന്തർദർശനവീര്യവുമുള്ള ഒരു നിരൂപകനെ മലയാളം ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എം. തോമസ് മാത്യു ധാർമ്മികത പുലർത്തിയ സാഹിത്യനിരീക്ഷകനാണ്. വിമർശനത്തിൽ ഉടനീളം സാഹിത്യത്തെ കലയായി മാത്രംകണ്ട വിമർശകനാണ് അദ്ദഹം.

വിമർശനം എങ്ങനെ

സാഹിത്യവിമർശനം എങ്ങനെ ആവണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളുള്ള വിമർശകനായിരുന്നു എം. തോമസ് മാത്യു. ആസ്വാദ്യാംശങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതാവണം വിമർശനം. ഒരു കൃതിയുടെ യോഗ്യത നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ ന്യൂനതകളെക്കൊണ്ടല്ലെന്നു സാഹിത്യ കലാനിരൂപകന്മാർക്ക് സമ്മതമായിട്ടുള്ള ഒരു തത്ത്വമാകുന്നു. സാഹിത്യം ഒരു കല ആകയാൽ അതിൽ ആസാദ്യാംശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുന്നവൻ ഈ സമുദായത്തിന്റെ സുഖാനുഭവത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷെ ന്യായമയ ആക്ഷേപം അവശ്യവുമാണ്. കാലാതിവർത്തിയായ കൃതികളെ വിമർശനത്തിനായി സ്വീകരിക്കണം. കൃതി ജന്മംകൊണ്ട പശ്ചാത്തലംകൂടി പരിഗണിച്ചുവേണം വിമർശനം നടത്താൻ. സ്വതന്ത്ര ചിന്താശക്തിയും മികച്ച പാണ്ഡിത്യവും തെളിഞ്ഞ പ്രജ്ഞയും സ്വച്ഛമായ മനസ്സും ഉള്ള ഒരാൾക്കേ നല്ല വിമർശകാനാകാൻ കഴിയൂ. അത്തരത്തിൽ നല്ലൊരു വിമർശകനാണ് എം. തോമസ് മാത്യു.

സാഹിത്യവിമർശനം – പ്രായോഗികസമീപനം

സാഹിത്യത്തെ കലയായികണ്ട തോമസ് മാത്യു കലാദർശനത്തെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് ഗൗരവമേറിയ ജോലിയായാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നത്. ഉന്നതമായ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമെന്ന രീതിയിൽതന്നെയാണ് എം തോമസ് മാത്യു തന്റെ സാഹിത്യസപര്യയെ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കവിതയും നോവലും നാടകവും ചെറുകഥയും അദ്ദേഹം വിമർശനവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷ്മമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെയാണ് കൃതികളെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയത്. വിമർശനത്തെ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനമാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് തന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇത്തരമൊരു കണിശത അദ്ദേഹം പാലിച്ചത്. മലയാളിയുടെ വായനാഭിരുചികളെയും സാംസ്കാരികാഭിമുഖ്യങ്ങളെയും മാറ്റിമറിക്കുന്നതിൽ സാരമായ പങ്കുവഹിച്ച കൃതികളെയും സാഹിത്യകാരന്മാരെയും പ്രവണതകളെയുമാണ് തോമസ് മാത്യു അംഗീകരിച്ചത്. ഇതൊരു ദൗത്യമായി കാണുകയും ചെയ്തു. വിമർശനകലയെക്കുറിച്ചും വിമർശനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ചും എഴുതിയതിന്റെ കാരണമിതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരുമായ ചിന്തകരും എഴുത്തുകാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകൾക്ക് ചിന്തേരിടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അന്തിമവിശകലനത്തിൽ തോമസ് മാത്യു തന്റെ നിലപാടുതറ വ്യക്തമായി, വ്യതിരിക്തമായി പറഞ്ഞുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈയൊരു വിവേകത്തിന്റെ ബലത്തിലാണ് മലയാളവിമർശനചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇടം നേടിയത്.

നിയതക്രമം

എം. തോമസ് മാത്യുവിന്റെ വിമർശനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നത് അവയ്ക്കൊരു ചിട്ടയും മട്ടുമുണ്ടെന്നതാണ്. പശ്ചാത്തലപഠനവും അന്തർഭാവപഠനവും അവയിലുണ്ടാവും. ആദ്യത്തേത് രണ്ടാമത്തേതിന് പോഷകമായിത്തീരുന്നു. പശ്ചാത്തലപഠനത്തിൽ കൃതിയുടെ കാലികവും രചനാപരവും സാഹിത്യപരവുമായ പശ്ചാത്തലം കണ്ടെത്തി അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ്. അന്തർഭാവപഠനത്തിൽ പ്രതിപാദ്യം പ്രതിപാദനവിധം സഹൃദയനുണ്ടാവുന്ന അനുഭവം എന്നീ മൂന്നംശങ്ങളിലും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

വിമർശനകലയായാലും കവിതാവിമർശനമായാലും നാടകവിമർശനമായാലും തോമസ് മാതൃവിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന കലാചിന്തയാണ് അദ്ദേഹത്തിലെ വിമർശകനെ വ്യതിരിക്തനായി നിറുത്തുന്ന ഘടകം. ഇത് രൂപശില്പമഹിമയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന വീക്ഷണമല്ല. ഓരോ ശ്രേഷ്ഠകൃതിയേയും കലയുടെ ശിഖരശോഭയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തുന്ന ഘടകമേതെന്നുള്ള അന്വേഷണമാണ് അദ്ദേഹം നിരന്തരം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇത് അദ്ദഹത്തെ ഉണർച്ചത് മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മൂല്യസങ്കല്പങ്ങളാണ്.

വിമർശനത്തിൽ ഡോ. എം. തോമസ് മാതൃവിന്റെ സ്ഥാനം

പൊതുസ്വഭാവമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാവില്ലെങ്കിലും ചരിത്രപരമായ വിമർശനം മൂല്യാധിഷ്ഠിതവിമർശനം സൗന്ദര്യശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിത വിമർശനം തുടങ്ങിയ വിമർശനപദ്ധതിയുടെ ഛായകൾ തോമസ് മാതൃവിന്റെ വിമർശനങ്ങളിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും കാണാനാകും. കലാത്മകതയിലെ ചാരുത തോമസ് മാതൃവിന്റെ സർഗ്ഗപ്രതിഭയെ വേണ്ടുവോളം പാകപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും നേരിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നം എന്തെല്ലാം ചേരുവകൾ ഒത്തിണങ്ങുമ്പോഴാണ് ഒരു രചന കലാകൃതിയായിരിക്കുന്നത് എന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങളിൽ ഈ ചിന്തയുടെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന ശോഭ ദൃശ്യമാകുന്നു. സൗന്ദര്യാരാധകനായ വിമർശകനെയാണ് നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തിൽ കാണാൻകഴിയുന്നത്. വിമർശനേതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലും തോമസ് മാതൃ തന്റെ കലാതത്ത്വചിന്തകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാരുതയുടെ ഉത്തുംഗതയാണ് കലയിലെ ശ്രേഷ്ഠഭാവങ്ങളെ അഭിവ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഈ മഹിതഭാവങ്ങളെ അറിയുക എന്നതാണ് വിമർശകന്റെ സർഗ്ഗസിദ്ധി. വിമർശകനിലെ ഉയർന്ന മൂല്യബോധം ഇത്തരമൊരു കലാചിന്തയ്ക്കു പ്രേരകമായി ഭവിക്കുന്നു. തോമസ് മാതൃവിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണത്തിലും ഈയൊരു മഹിതഭാവം കാണാം. സാഹിത്യത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളെ ഉരുവാക്കുന്ന പ്രേരകങ്ങളെന്താണെന്നും അവ നമ്മുടെ ഉണ്മയെ എങ്ങനെ ഭാസുരമാക്കുന്നുവെന്നും തോമസ് മാതൃ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾ മനുഷ്യബോധത്തിന്റെയും ഉയർന്ന മൂല്യസങ്കല്പങ്ങളുടെയും യുക്തിശില്പങ്ങളായി ഭവിച്ചത്. മാരാരേയും മറ്റും തന്റെ വിമർശചിന്തയുടെ പ്രഭവസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ ആദരവാർന്ന കാഴ്ച മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ തന്റെ മനുഷ്യനായിത്തീരലിന്റെ ചരിത്രദൗത്യം എങ്ങനെ നിറവേറ്റുന്നു എന്നുകൂടി പറയുന്നിടത്താണ്.

വിമർശകന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതകളെ സ്പർശിക്കുന്ന ലാവണ്യാനുഭവങ്ങളെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് രൂപമിയറ്റുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് വിമർശനം എന്ന സാഹിത്യരൂപം കലാരൂപമായി മാറുന്നത് എന്നു തോമസ് മാതൃ ദൃഢമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവേകം നഷ്ടപ്പെടാത്ത ഉൾക്കരുത്ത് തോമസ് മാതൃവിന്റെ വാക്കുകളിൽ തിടം വച്ചുനിൽക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രമായ ഒരു മനസ്സും മൂല്യാധിഷ്ഠിതമായ ദൂരക്കാഴ്ചകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവേകത്തിന് സൗന്ദര്യം പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും ആദർശം കൈമോശംവന്ന ചിന്തകളുടെയും നടുവിൽ വിവേകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ അടിപതറാതെ നിൽക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ പ്രഭാപൂരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങളെ കൂടുതൽ പ്രകാശപൂരിതമാക്കി. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ കാലുകളുറപ്പിച്ചും സൗന്ദര്യത്തിന്റെ വിഹായസ്സിൽ മനസ്സിനെ പറക്കാൻ അനുവദിച്ചും ലഭിക്കുന്ന ഒരു മൂല്യബോധം അദ്ദേഹം നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. എം. തോമസ് മാതൃ, ദന്തഗോപുരത്തിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും, പ്രസാധനം. സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1978.
2. എം. തോമസ് മാതൃ, രുദിതാനുസാരികവി, മാളുബൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം , 2009.
3. എം. തോമസ് മാതൃ, മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം.
4. എം. തോമസ് മാതൃ, മാരാർ : ലാവണ്യാനുഭവത്തിന്റെ യുക്തിശില്പം, സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ